

Crítica teatre

Francesc Massip

Ventada d'ànimes

Imatges gelades
Director: Alicia Gorina
Sala Beckett. 9 de maig

Una rara joia brilla a la Beckett sota la batuta impecable d'Alicia Gorina. Una grata sorpresa per l'autor finès Kristian Smeds (1970), que sap destil·lar un humor melangiós entre vapors de profundes aficcions en un text poc dialogat, perquè les íntimes veus dels personatges s'aboquen directament al públic com una confidència a boca de canó o un relat amarg. És una escriptura coriàcia, a voltes d'una tamsada lluminositat que sovint ressalta la foscor en què es mouen els protagonistes. La mare soltera, infermera de torn continuat, que ha criat les filles amb la força de l'odi, un rol que interpreta amb poderós magnetisme l'esplèndida Maria Pau Pigem. La noia muda (Mireia Gubianas) que ens descriu una escolarització en què a la classe d'història canten l'himne nacional, a la d'anglès repeteixen "I am a fucking bitch" i a la de psicologia no surten del "jo". La filla que fuig del foc de la casa materna i cau a les brases d'un marit extremament violent, personatge que calça Anna Alarcón amb una frescor un pèl encarada. L'espai escènic recorda el poblat dibuixat a terra de *Dogville*, aquí, però, fet amb casetes en miniatura on els personatges s'entaforen i feinegen: els veiem projectats al fons, captats per una càmera en el seu quefer quotidià, com aquaris on boquegen peixos de colors. Una escenografia delicada i impactant, que configura un peculiar àmbit carregat de poesia visual. Després d'una primera part àgil, fluida i estimulante, el text s'encalla en una verbositat extrema, una pedra al ronyó que no es dissol fàcilment. En l'entreacte, el predicador reparteix cervesa i declina el seu desencant. *Imatges gelades* és un contundent retrat d'aquest país nòrdic extrem i fascinant.

La pròxima temporada d'Ibercàmera, amb els abonaments i les entrades més barats, apostarà fort per les orquestres simfòniques

Simfonies a dojo

Redacció
BARCELONA

La presència dels directors d'orquestra Valeri Gergiev, Daniele Gatti i Jonathan Nott és un dels principals atractius del pròxim cicle d'Ibercàmera, que en la temporada 2012/2013 oferirà deu actuacions a l'Auditori de Barcelona i al Palau de la Música.

En la vint-i-novena edició, un dels plats forts serà el cartell d'orquestres simfòniques a l'Auditori, amb la Simfònica del Teatre Mariinski de Sant Petersburg, l'Orquestra Nacional de França, la Simfònica de la Ràdio de Colònia WDR, la Simfònica de Bamberg i la Staatskapelle de Weimar, segons ha explicat Victor Medem, el director del cicle.

Segons Medem, Ibercàmera continuarà en aquesta nova edició amb la "lògica del repertori" i això es produeix, a més, amb una baixada del preu de les entrades i els abonaments. El director d'Iber-

Valeri Gergiev dirigirà la Simfònica del Teatre Mariinski a l'Auditori ■ ARXIU

càmera ha explicat que aquest descens dels preus ha estat possible perquè tracten directament amb els artistes, que han acceptat rebaixar els seus caixets a canvi de participar en més concerts en els diferents cicles d'Ibercàmera a tot l'Estat espa-

nyol.

La inauguració serà el 3 d'octubre a càrrec del pianista Paul Lewis, que interpretarà les tres últimes sonates de Schubert. A principi del 2013, Valeri Gergiev dirigirà un programa monogràfic dedicat a Txaikovski en què actua-

rà el pianista cubà Jorge Luis Prats. El Palau de la Música acollirà el recital de la soprano Patricia Petibon, coneguda, segons Medem, per les seves "particulars posades en escena". Tancarà la temporada el *Rèquiem*, de Mozart, dirigit per Leopold Hager, i

Ibercàmera presentarà per primer cop temporada a Madrid i més endavant a París

un concert dedicat a Verdi i Wagner l'any en què es commemorarà el 200 aniversari del naixement dels dos compositors.

El pressupost de la temporada serà d'1,29 milions d'euros, un 5% menys que l'anterior, dels quals 162.500 seran aportacions públiques –Generalitat i Ajuntament–, encara pendent de confirmar. A més, el cicle d'Ibercàmera presentarà per primer cop temporada pròpia a Madrid, i en coproducció a Bilbao i Vitòria, mentre que per a la temporada 2013/2014 començaran a fer produccions amb París. ■

Críticamúsica

Xavier Mercadé

Sense retallades a la inspiració

Fira de la Música al Carrer de Vila-seca
Vila-seca, 11 i 12 de maig

Podrien haver-hi retallades en tots els sectors, tots els pressupostos reben tisonades, però la creativitat musical, sobretot en el pop-rock del país, es mostra en una expansió contínua. Cada any més establert en el circuit de mercats i festivals del país, la Fira de Música al Carrer de Vila-seca va arribar a la seva 13a edició demostrant l'envejable estat de salut de la música del país. Una mostra que enceta la temporada de festivals i que

en aquesta edició ha volgut tenir una especial incidència en l'espai professional i una trobada de segells alternatius sota el nom de Tantrum.

Entre les troballes emergents d'aquest any vam poder gaudir dels experiments basats en la improvisació en unir els talents i les cançons de Nico Roig i Marta Rius; la dura postrock i progressiva dels Goliat, el *work-in-process* que practica Esperit! envoltat d'instruments i *samplers*; la tangible realitat en què s'està convertint Joan Dausà i les delicades cançons de Jo Mai Mai, o l'electrònica huma-

La fira demostra la bona salut de la música ■ E. MAGRE

na que van teixir el duet Pegasvs. La calidesa de les cançons de Ferran Palau al marge d'Anímic o els cada cop més cohesionats Nyandú a punt per sor-

prendre tothom amb el seu primer treball després de guanyar la darrera edició del Sona 9, van ser altres presentacions destacades.

La proposta iconoclasta d'Albert Pla va omplir l'escenari del parc de la Formiga. Acompanyat pel guitarrista Diego Cortés va quedar clar que Pla es mou molt millor en un recollit auditori que no en un escenari a l'aire lliure. A pocs metres Joe Crepúsculo també competia amb singularitat amb el seu pop casolà construït amb economia de recursos i molta imaginació. Els Txarango, una jove banda establerta al Ripollès, en pocs mesos ha aconseguit convertir-se en tot un fenomen omplint la plaça de gom a gom amb el seus ritmes mestissos.